

„Țările care nu împărtășesc valorile noastre, care nu vor să respecte aceste principii, trebuie să înceapă să își adreseze întrebări despre locurile lor în Uniunea Europeană”, a declarat Francois Hollande, înainte de începerea reuniunii Consiliului European, potrivit Agerpres.”

O amenințare cât se poate de directă venită din partea peședintelui Republicii Franceze făcută ÎNAINTEA începerii ședinței cu șefii statelor care compun marea afacere europeană (a unora, mai mari...) și în aceeași măsură, marea bătaie de cap (a altora, mai micuți...)

Situația a evoluat în felul următor la ședința țărilor egale în drepturi și obligații care compun U.E.: înfai amenințare, apoi discuția democratică! Modul acesta dictatorial al celor mai egali decât alți egali, mi-a reamintit o fabulă a lui Grigore Alexandrescu („Cainele și cățelul”), pe care o credeam având o morală aplicabilă doar relațiilor între oameni fără funcții politice de cel mai înalt grad. După declarația francezului, constat cu mare bucurie că fabula românului are o universalitate la care nu m-am așteptat.

Grigore Alexandrescu a scris:

„Oamenii spun adesea că-n țări civilizate

Este egalitate.”

Pai dacă-i egalitate, atunci să fie U.E.! Și este...doar pe hârtie! La ședința U.E.,

„Hollande s-a referit la țările care contestă decizia de distribuire a refugiaților conform cotelor

E.U. „voi egalitate, dar nu pentru căței”...

Scris de Horia Picu

Joi, 24 Septembrie 2015 19:07 -

obligatorii stabilite de Uniunea Europeană. România, Cehia, Slovacia și Ungaria au votat, în Consiliul UE pentru Justiție și Afaceri Interne, împotriva sistemului de relocare a imigranților conform unor cote obligatorii, dar schema a fost aprobată”

În fabulă, discuția dintre câine și cățel devine amenințatoare mai pe la sfârșit. La ședința U.E., cățelei (după viziunea Francez Olanda) au fost România, Cehia, Slovacia, Ungaria. Adică țări (mai sunt și altele, desigur) care n-au avut nicio vină la declanșarea exodului islamic spre Europa care încă doarme, și o face și cu gura deschisă, loc sigur pe unde pot intra virușii terorismului. Cainii (mai corect spus dulăii) de la ședința dintre amenințătorii și amenințații Europei știm cine sunt. Mai bine să vedem cum încheie Grigore Alexandrescu fabula sa:

„- Noi, frații tăi? răspunse Samson plin de mânie,

Noi, frații tăi, potaie!

O să-ți dăm o bătaie

Care s-o pomenești.

Cunoști tu cine suntem, și ți se cade ție,

Lichea nerușinată, astfel să ne vorbești?”

„- Dar ziceați...” – „Și ce-ți pasă? Te-ntreb eu ce ziceam?”

Că voi egalitate, dar nu pentru căței.”

Aceasta între noi adesea o vedem,

Și numai cu cei mari egalitate vrem.”

Oare fabula aceasta are parte de o traducere bună în franceză? Mi-ar plăcea să aibă, pentru că are, după cum se constată, un spectru foarte larg de învățăminte, aplicabile și interstatal. O singură problemă nu putea să prevadă autorul ei când a scris:

„Și numai cu cei mari egalitate vrem”

Țările mici au fost invitate să stea la aceeași masă cu țările mari! Totul a fost frumos până-ntr-o zi când un dulău a amenințat un cățel...de fapt mai mulți.